

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2158/2019
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Радомир Бућковић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ д.о.о. из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж бр. 146/19 од 04.03.2019. године, у седници већа одржаној 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка из пресуде Вишег суда у Чачку Гж бр. 146/19 од 04.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка из пресуде Вишег суда у Чачку Гж бр. 146/19 од 04.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П бр. 214/18 од 28.05.2018. године, у ставу првом изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете која му је причињена на кп.бр. ... КО ... плати за 2014. годину износ од 41.720,00 динара, за 2015. годину износ од 30.657,60 динара, укупно 72.377,60 динара са каматом од 28.05.2018. године као дана пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 182.923,10 динара.

Виши суд у Чачку је пресудом Гж бр. 146/19 од 04.03.2019. године одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Горњем Милановцу П бр. 214/18 од 28.05.2018. године у ставу првом изреке. Преиначио је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка плати износ од 111.590,00 динара.

Против правоснажног решења о трошковима поступка из другостепене пресуде, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права. Ревизију изјављује са позивом на члан 404. став 1. ЗПП, ради разматрања правних

питања од општег интереса, односно интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије члана 404. став 1. ЗПП нису испуњени. У конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана а такође није потребно уједначавање судске праксе имајући у виду да је питање накнаде парничних трошкова довољно разјашњено у судској пракси, због чега нема потребе за одлучивањем о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 420. став 1. и 2. истог закона прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. У поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде, како је прописано чланом 420. став 6. истог закона.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност само главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да се ревизијом тужиоца побија правилност одлуке другостепеног суда у погледу трошкова поступка, који представљају споредно потраживање, Врховни касациони суд налази да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић